

Historia Parafii ŁUKOMIE

Sierpeckie Rozmaitości w numerze 1/2002 r w artykule „Kościół w Łukomiu i jego Proboszcz” opublikowanym na stronie http://www.sierpc.com.pl/sr/1_2002/kosciol2.html tymi słowami opisują kościół w Łukomiu

Kościół w Łukomiu i jego Proboszcz

Ksiądz kanonik Wiesław Goszczycki na ganku plebanii.

Łukomie leży 10 km od Sierpca nad Skrwą, nieopodal szosy łączącej Płock z Żurominem. Informacje na temat przeszłości łukomskiego kościoła zebrała Bożena Kłosinska ("Życie społeczno-religijne parafii Łukomie w latach 1945-1993"). Podaje, że pierwsza wzmianka o kościele w Łukomiu pochodzi z 1448 roku. Następnie Dobiesław z Dublina, łowczy dobrzyński, w dokumencie z 1509 roku zaświadcza, że jego przodkowie uposażali kościół w Łukomiu. W 1599 w Łukomiu stał kościół drewniany pw. św. Małgorzaty, z malowanym prezbiterium, ołtarzem głównym i dwoma bocznymi. Później w Łukomiu stał kościół pw. apostołów Piotra i Pawła. Wszystkie te kościoły nie wytrzymały próby czasu. Obecny kościół pod wezwaniem św. Katarzyny został zbudowany w 1761 roku przez generałową Kompenhauzen, wielką podkomorzynę parnawską kolatorkę. Z 1817 roku pochodzi informacja, że kościół był kryty dachówką. W głównym ołtarzu znajdował się obraz matki Boskiej Częstochowskiej na zasłonie św. Katarzyny.

Kościół został zbudowany na podmurowaniu z ułożonych kamieni uszczelnionych ceglą i tynkiem .z bali modrzewiowych łączonych w zrąb. Kościół składa się z prezbiterium, trzech naw, kruchty, zakrystii i skarbcza. Dwa filary z łagodnymi łukami z jednej i drugiej strony oddzielają nawę główną od naw bocznych. Sufit w prezbiterium i w nawie głównej jest beczkowaty, w innych częściach kościoła - płaski. Wnętrze kościoła jest oświetlone dzięki 10 oknom. Zakrystia, skarbiec i kruchta mają po jednym, mniejszym oknie. Wszystkie okna mają ramy drewniane, oblistwowane, i w prezbiterium i w nawie - modrzewiowe, w innych pomieszczeniach sosnowe. Szyby są ze szkła zwykłego. W kościele jest 6 drzwi wykonanych z desek modrzewiowych, z gwoździami, okuciami i zamkami kowalskiej roboty. Dach kościoła jest kryty blachą ocynkowaną. Na środku dachu bliżej prezbiterium znajduje się wieżyczka z kopułką o jednej kondygnacji, pokryta blachą ocynkowaną i zakończona krzyżem żelaznym. Od frontu kościoła dobudowana jest wieża pokryta blachą i zakończona krzyżem. Trzeci mały krzyż znajduje się na przybudówce. Woda z dachu odprowadzana jest rynnami i odpływa poza kościół rowkami kamiennymi. Ściany kościoła zbudowane są z bali modrzewiowych, oszalowane od zewnątrz częściowo deskami modrzewiowymi, a częściowo sosnowymi. Wewnątrz kościoła w prezbiterium bale modrzewiowe pociągnięto pokostem i tym sposobem zachowano ich naturalny wygląd. W pozostałej części kościoła bale pokryto pastelowymi farbami. Sufit w prezbiterium i w nawie głównej pokrywają figury i symbole oparte na wezwaniach litanii loretańskiej.

Ołtarz główny jest drewniany i pochodzi z XVIII wieku. Ma dwie kondygnacje. W centralnej części pod zasłoną przedstawiającą Przemienienie Pańskie mieści się wyłaczany obraz Matki Boskiej z Dzieciątkiem Jezus. W górnej kondygnacji znajduje się obraz Matki Boskiej z Dzieciątkiem Jezus w asyście św. Józefa, św. Anny i św. Joachima. Mensa wielkiego ołtarza jest murowana z wnęką na grób Pana Jezusa, zasłonięta obrazem Wieczery Pańskiej. Po bokach ołtarza znajdują się lipowe figury przedstawiające św. Pawła i św. Wojciecha. Cały ołtarz wraz z czterema dużymi dwoma małymi filarkami pomalowany jest jasną farbą olejną. Dwa aniołki ustawione po bokach ołtarza, rzeźby, kapitele i gzymsy są złocone.

Po stronie Ewangelii znajduje się ołtarz boczny drewniany, przyozdobiony złożonymi rzeźbami, malowany jasną farbą olejną razem z filarkami. W górnej części kondygnacji ołtarza mieści się obraz św. Wawrzyńca, a w dolnej pod obrazem Serca Jezusowego obraz św. Katarzyny. Po stronie Epistoły w bocznym ołtarzu tak samo złożonym i malowanym znajduje się w górnej kondygnacji obraz Matki Boskiej Bolesnej (pieta). W dolnej na zasłonie obraz św. Walentego, a pod zasłoną obraz św. Antoniego. Mensy obydwu ołtarzy bocznych są drewniane z jednym tylko stopniem. Większość obrazów namalował mistrz Rochalewski z Niechłonina za czasów księdza Nałkiewicza około roku 1876.

W kościele znajdują się ośmiogłosowe organy, pochodzące jeszcze z roku 1909. Maja jeszcze zainstalowane ręczne miechy. Organy remontowano w 1974 i 1979 roku i obecnie są używane podczas nabożeństw.

Ksiądz kanonik Wiesław Goszczycki, proboszcz parafii: "W Łukomiu jestem szesnasty rok i śmiało mógłbym powiedzieć, że znam tu wszystkich, a nawet że potrafiłbym poszczególne osoby poznać po głosie. Jeżeli do okresu pracy w Łukomiu doliczyć 10 lat pracy w Bieżuniu, który, co trzeba wiedzieć, zawsze ciążył do Sierpca, to okaże się, że przebywam w tej okolicy blisko trzydzieści lat. W chwili obecnej parafia w Łukomiu to dokładnie 1578 osób, ale chwili mojego przybycia do parafii liczyła blisko 2 tysiące osób. Wniosek sam się narzuca: wioski wyludniły się. Wiele osób przeniosło się do Sierpca, budując nowe domy na terenie parafii klasztornej. Zrozumiałe, że jeżeli na gospodarstwie zostaje jedno dziecko, to dla reszty na wsi nie ma już miejsca"

Ksiądz Goszczycki zapewnia, że ludzie w parafii są bardzo życzliwi. Nadmienia, że istnieje tu pewna tradycja, jeżeli chodzi o proboszczów. W całej historii parafii z jednym wyjątkiem wszyscy pracowali tutaj do końca swego życia i spoczęli na miejscowym cmentarzu. Najbardziej wyrazisty przykład stanowi ksiądz Stefan Jastrzębski, który od chwili wyświęcenia do śmierci w 1968 roku pracował tylko w Łukomiu. Faktycznie, gdyby ludzie w Łukomiu byli nieżyczliwi dla księdza, to przecież nikt by nie chciał siedzieć tu tak długo.

W ciągu tych 16 lat pracy w Łukomiu ksiądz Goszczycki nie zdołał zaobserwować jakiejś zdecydowanej zmiany w pobożności parafian. Kiedy tu przyszedł do pracy przez trzy czy cztery lata przy kolędzie rozdawał kartki do spowiedzi. Około 90% tych kartek do niego wracało, czyli taki procent parafian przynajmniej raz w roku przystępował do spowiedzi. Podobnie jest i dzisiaj.

Ksiądz Goszczycki jest odbierany przez parafian jako dobry gospodarz i jest to ocena zasłużona. Kiedy w 1986 roku objął parafię, miał problem z dojazdem do szkoły w Białasach. Brakowało około 800 m drogi. Poprosił lokalne władze i faktycznie droga została zrobiona. Z kolei od Nadolnika do Lutocina prowadziła droga brukowana, a obecnie jest asfalt. W samym Łukomiu też był bruk. Zaaapelował o wyasfaltowanie otoczenia kościoła i cmentarza. Dziś ta droga jest bezpieczna. Powstał z kolei problem parkingu dla samochodów. Przy pomocy parafian i władz gminnych problem został rozwiązany. Wykonanie alejek na cmentarzu grzebalnym nie byłoby możliwe bez pomocy wójta.

Widok kościoła od strony wsi.

"Jako proboszcz przejmuję się sprawami parafian i uczestniczę w ich życiu. Ostatnio zostałem poproszony do Społecznego Komitetu Budowy Szkoły Podstawowej w Łukomiu i bardzo chętnie w nim popracuję. Wszystkie działania dla dobra ludzi zawsze będę wspierał" - kończy swą wypowiedź ksiądz kanonik.

Dane dotyczące Parafii w Łukomiu uzupełnia informacja pozyskana ze strony internetowej Diecezji Płockiej http://diecezjaplocka.pl/index.php?akcja=spis_wyswietlParafie z dnia 28 grudnia 2014 (g18:43:52) (informacje publikowane w artykule w wyniku modernizacji strony internetowej Diecezji Płockiej nie są aktualnie dostępne)

Parafia Łukomie

adres: 09-204 Rościszewo, Gmina: Rościszewo, powiat: sierpecki

Dekanat: sierpecki

Diecezja: płocka

Rys historyczny Parafii Łukomie

Parafia powstała prawdopodobnie pod koniec XIV w. Pierwsza wzmianka źródłowa o kościele w Łukomiu pochodzi z 1448 r. Na podstawie informacji z 1599 r. wiadomo, że w parafii była drewniana świątynia, konsekrowana. Obecny kościół, również drewniany, zbudowano w 1761 r. W 1884 r. sprawiono nowe ołtarze, ambonę i posadzkę. Ksiądz Marian Chaciński w latach 1910-1920 przeprowadził kapitalny remont kościoła. Po II wojnie światowej w 1956 r. wykonano w kościele polichromię. Ostatni kapitalny remont świątyni prowadzony jest sukcesywnie od 1986 r.

Spośród zabytków sztuki sakralnej na uwagę zasługują: ambona o charakterze barokowym z datą 1881 r., kociołek miedziany na wodę święconą z XVIII w. oraz ornaty z XVII-XVIII w.

Kościół parafialny pw. św. Katarzyny

Księgi metrykalne chrztów: od 1910 r.

Księgi metrykalne ślubów: od 1910 r.

Księgi metrykalne zgonów: od 1910 r.

Proboszcz: ks. mgr Krzysztof Zakrzewski od roku 2004

Terytorium - miejscowości: Babiec Wieńczanki, Białasy, Borek, Bryski, Gugoly, Kolonia Łukomie, Kownatka, Łukomie, Łukomka, Mierzęcín, Nowe Łukomie, Pianki, Puszcza, Rżały, Stopin, Topiąca

Ilość mieszkańców: 1578

Księża pochodzący z parafii:

ks. Maksymilian Joniak 1961

ks. Zdzisław Tucholski 1963 zm. 2001

ks. Tadeusz Łebkowski 1975

ks. prał. mgr Piotr Joniak 1978

ks. dr Roman Mosakowski 1997

ks. Mirosław Jacek Pijankowski 1997 zm. 1998

ks. mgr Robert Andrzej Mazurowski 2000

opracował:

Dariusz Lazarowski